

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Sérti-e a hátrányos megkülönböztetés tilalmának, a letelepedés szabadságának és a tőke szabad mozgásának az EK 12., az EK 43., az EK 46., az EK 56. cikkben és az EK 58 cikk (2) bekezdésében rögzített elveit és a 90/435/EGK irányelv⁽¹⁾ 5. cikkének (1) bekezdését a társasági adó forrásadóként való felszámítása, 2003. vonatkozásában, amelyet egy nem az ország területén letelepedett vállalkozással szemben alkalmaztak, 15 %-os adókulccsal, a Portugália és Spanyolország között létrejött, a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény rendelkezéseinek megfelelően, egy valamely tagállamban letelepedett társaság részvényesként kapott likvid osztalékai következményeként, a CIRC 80. §-a (2) bekezdése c) pontjával és 88. §-a (3) bekezdése b) pontjával, valamint (4) és (5) bekezdésével, továbbá a CIRS 71. §-ának a) és d) pontjával, valamint az EBF 59. §-ával összhangban, a tényálláskor hatályos változatukban?

⁽¹⁾ A különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről szóló, 1990. július 23-i 90/435/EGK tanácsi irányelv (HL L 225., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet 1. kötet 147. o.)

A Varhoven administrativen sad na Republika Balgaria (Bulgária) által 2010. április 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — a Nemzeti Beszedési Ügynökség Központi Igazgatósága keretében működő „Végrehajtás-megtámadási és -kezelési” Igazgatóság igazgatóhelyettese kontra Auto Nikolovi OOD

(C-203/10. sz. ügy)

(2010/C 195/09)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Varhoven administrativen sad na Republika Balgaria

Az alapeljárás felei

Felperes: a Nemzeti Beszedési Ügynökség Központi Igazgatósága keretében működő „Végrehajtás-megtámadási és -kezelési” Igazgatóság igazgatóhelyettese

Alperes: Auto Nikolovi OOD

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Azokat a használt ingóságokat is felöleli-e a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ 311. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában szabályozott „használt cikkek” fogalma, amelyek (a márka, típus, sorozatszám, gyártási év stb. révén) egyedileg nem olyan mértékben meghatározottak, hogy azok az azonos fajtájú termékektől különbözzenek, hanem azokat a fajtára vonatkozó ismérvek szerint határozzák meg?
2. Annak lehetőségét biztosítja-e a tagállamok számára a 2006/112/EK tanácsi irányelv 311. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában foglalt „a tagállamok által meghatározott” fordulat, hogy magát a „használt cikkek” fogalmát határozzák meg, vagy az irányelv e fogalmának meghatározását a nemzeti törvénybe pontosan kell átültetni?
3. Megfelel-e a „használt cikkek” közösségi jogi fogalom meghatározása tartalmának és jelentésének az a nemzeti fogalom-meghatározásba felvett követelmény, hogy a használt cikkek egyedileg meghatározottak?
4. Feltehető-e a 2006/112/EK tanácsi irányelv (51) preambulumbekezdésében említett célokra tekintettel, hogy a 2006/112/EK irányelv 314. cikkének első bekezdésében foglalt „amennyiben a termékeket a használtcikk-kereskedőnek a Közösség területén [...] értékesítette” fordulat a közvetlenül a használtcikk-kereskedő által importált használt cikkek importját is felöleli?
5. Ha a különbözet szerinti szabályozást a használt termékeknek az e termékeket saját maga importáló használtcikk-kereskedő általi értékesítésére is alkalmazni kell: a 314. cikk a)–d) pontjában említett csoportok valamelyikébe kell-e tartoznia annak a személynek, akitől a használtcikk-kereskedő e termékeket beszerezte?
6. Kimerítő-e a 2006/112/EK tanácsi irányelv 320. cikkének (1) bekezdésében foglalt termékfelsorolás?
7. Úgy kell-e értelmezni a 2006/112/EK tanácsi irányelv 320. cikke (1) bekezdésének első albekezdését és (2) bekezdését, hogy azzal ellentétes az a nemzeti rendelkezés, amely értelmében a használtcikk-kereskedőnek a használt cikkek importja során kifizetett HÉA összegének az általa fizetendő adó összegéből történő levonásához való joga abban az időszakban keletkezik és e jogot abban az időszakban kell gyakorolni, amelyben e termékeket olyan későbbi adóköteles értékesítés keretében értékesítették, amelyre a használtcikk-kereskedő az általános adószabályozást alkalmazza?

8. Közvetlen hatállyal rendelkezik-e a 2006/112/EK irányelv 314. cikkének a)–d) pontja, valamint 320. cikke (1) bekezdésének első albekezdése és 320. cikkének (2) bekezdése, és a nemzeti bíróság arra a jelen ügghöz hasonló esetben közvetlenül hivatkozhat-e?

(¹) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347, 1. o.)

A Törvényszék (negyedik tanács) T-516/08. sz., Heinz Helmuth Eriksen kontra Európai Bizottság ügyben 2010. március 24-én hozott végzése ellen Heinz Helmuth Eriksen által 2010. április 30-án benyújtott fellebbezés

(C-205/10. P. sz. ügy)

(2010/C 195/10)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Heinz Helmuth Eriksen (képviselő: I. Anderson ügyvéd)

Másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság

— helyezze teljes egészében hatályon kívül a Törvényszék 2010. március 24-i végzését, amely — mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant — elutasította a fellebbező keresetét, és kötelezte a költségek viselésére.

— Adjon helyt a fellebbező fellebbezésének, és kötelezze a Bizottságot, hogy az alábbi összegeket fizesse a fellebbező részére:

a) kötelezze a Bizottságot, hogy fizessen meg a felperes részére 800 000 eurót vagy más olyan összeget, amelyet a Bíróság igazságosnak és méltányosnak ítél a súlyos egészségkárosodása folytán a múltban, a jelenben és a jövőben elszenvedett fájdalomért, szenvedésért és életminőség-csökkenésért, amely annak eredménye, hogy a Bizottság a thulei különleges beavatkozási csapatok esetében önkényesen és jogtalanul elmulasztotta kikényszeríteni a 96/26 irányelvnek (¹) a sugárzással kapcsolatos betegségek megelőző jellegű orvosi nyomonkövetésére vonatkozó rendelkezéseinek végrehajtását;

b) kötelezze a Bizottságot, hogy fizesse meg a felperes, illetve az orvosi kezelést végző intézmények vagy segítők részére a fenti a) pontban említett egészségkárosodás enyhítését, illetve kezelését szolgáló azon gyógyszerek és orvosi kezelések jövőbeni költségét, amelyek

tagállamának társadalombiztosítási rendszere révén számára nem elérhetők;

c) kötelezze a Bizottságot a fellebbezőnél a Törvényszék előtti eljárásban és a jelen eljárásban felmerült ésszerű jogi költségek viselésére és költségei megtérítésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Törvényszék tévedett, amikor a fellebbező szerződésen kívüli felelősségen alapuló keresetét — mint elfogadhatatlant — elutasította, mivel mind kérelmei jellegét, mind annak jogalapjait elferdítette. Ezen elferdítés eredményeképpen a Törvényszék elmulasztotta megállapítani a jogellenességet a Bizottság által a mulasztása megalapozására felhozott önkényes és család kifogások összefüggésében, amely mulasztás megfosztotta a tartalmától a nukleáris energia katonai felhasználásával okozott radiológiai balesetek esetében a munkavállalók és a lakosság védelmére vonatkozó egységes egészségügyi biztonsági szabványokat.

2. A tagállamok közös jogelvei alkalmazásának elmulasztása. A Törvényszék elmulasztotta megállapítani annak jogellenességét, hogy — a magánszemélyeknek okozott kárért való közigazgatási felelősségnek az Euratom-Szerződés 188. cikkében előírtaknak megfelelően történő meghatározására irányuló tagállami rendszerek közös jogelveire tekintettel — a Bizottság nem járt el körültekintően, gondosan és a gondos ügyintézésnek megfelelően.

3. A Bizottság egyéni versenyjogi mentességének nem megfelelő alkalmazása — Az egészségügyi szabványokkal kapcsolatos panasz elfogadására vonatkozó hatáskör. A Törvényszék tévedett annak megállapításakor is, hogy a Bizottságra a thulei radiológiai balesettel kapcsolatban az irányelv által előírt egészségügyi védelem alóli katonai kivétel alkalmazandó, figyelembe véve a Bizottságnak az uniós versenypolitika — jogellenes kereskedelmi megállapodások diszkrecionális mentesítése révén történő — alakításával kapcsolatos széles és egyedi mérlegelési jogkörét. Figyelman kívül hagyta a Törvényszéknek az Európai Unió olyan más területein hozott elfogadó határozatait, ahol a Bizottság nem rendelkezik egyéni diszkrecionális jogkörrel, és ahol a Bizottság mulasztásának állítása nem teszi a kérelmet nyilvánvalóan elfogadhatatlanná.

A Törvényszék nem vette figyelembe azt a körülményt, hogy a Bizottság nem rendelkezik egyéni és korlátlan mérlegelési hatáskörrel az egységes egészségügyi biztonsági szabványok végrehajtására, mivel az Euratom-Szerződés szűken határozza meg mentesítési hatáskörét és különösen rendelkezik olyan mechanizmusokról, amelyek révén magánszemélyek panaszt tehetnek az olyan területeken elkövetett közigazgatási mulasztásai ellen, ahol védelem illeti meg őket.

4. Annak megítélésének elmulasztása, hogy a Bizottság eljárásának megtagadása megsértette-e az Euratom-Szerződésnek a munkavállalók és a lakosság egészségének védelmére irányuló célját